

,Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse

Deres ref.
24/1688-1

Vår ref.
24/00180-1

Dato
19.04.2024

Høringsinnspill om ny forskrift fra Kunsthøgskolen i Oslo

Adresse Fossveien 24
0551 Oslo
Norge

Telefon (+47) 22 99 55 00

Post Postboks 6853
St. Olavs plass
N-0130

Faktura Postboks 386
Alnabru
0614 Oslo

Org.no. 977027233
Giro 8276 0100265

Saksbehandler
Torben Lai

(+47) 92 89 61 61
torben.lai@khio.no

Kunsthøgskolen i Oslo takker for invitasjonen til å gi innspill til arbeidet med ny forskrift om undervisnings- og forskerstillinger og rekrutteringsstillinger.

Kunsthøgskolen er en vitenskapelig høgskole innen fagområdet kunst. Vår akkreditering bygger på at vi har en tydelig faglig profil og stabil utdanning og kunstnerisk utviklingsarbeid av høy internasjonal kvalitet innen dette fagområdet.

Dagens ansettelsesforskrift åpner for ansettelse i undervisnings- og forskerstillinger på grunnlag av *enten* vitenskapelige *eller* kunstneriske kvalifikasjoner. Mer enn 90 prosent av fagansatte ved Kunsthøgskolen i Oslo er ansatt på grunnlag av kunstneriske kvalifikasjoner, fortrinnsvis i stilling som førsteamanuensis eller professor innen et fagfelt innen fagområdet kunst. Det betyr at langt størsteparten av våre fagansatte utvikler fagområdet kunst gjennom kunstnerisk utviklingsarbeid basert på kunstneriske metoder og kunstnerisk virksomhet. Vårt høringssvar tar derfor hovedsakelig opp aspekt knyttet til kunstneriske kvalifikasjoner og kunstnerisk utviklingsarbeid og kunstnerisk virksomhet.

Vårt vesentligste innspill er at forslaget ikke er i samsvar med UH-lovens formuleringer om kunstnerisk utviklingsarbeid, samt at forslaget ikke fastsetter nødvendige minstekrav for tilsetning på grunnlag av kunstneriske kvalifikasjoner, blant annet i stilling som førsteamanuensis og som professor. Vi har også merknader knyttet til endringene i muligheter for opprykk til førsteamanuensis, samt til språkkrav, krav til utdanningsfaglig kompetanse og krav til sakkyndig komite.

Vi vil først redegjøre for våre merknader og deretter foreslå justeringer i forslaget til forskrift som kan ivareta disse merknader.

1. Om kunstnerisk utviklingsarbeid i UH-loven

Parallelliteten og likeverdigheten i UH-loven mellom forskning og kunstnerisk utviklingsarbeid, mellom vitenskapelige metoder og kunstneriske metoder, mellom vitenskap og kunst, er en avgjørende forutsetning for at Kunsthøgskolen kan bidra til høy kvalitet i kunnskapsproduksjon og til fremragende utøvende og skapende kunstutdanning.

Lov om universiteter og høgskoler (UH-loven) fra 1995 samlet for første gang lovgivning om universiteter og vitenskapelige høgskoler, kunsthøgskoler og andre statlige høgskoler i en felles lov. Gjennom UH-loven ble det etablert en viktig parallellitet og likeverdighet mellom forskning og kunstnerisk utviklingsarbeid, mellom vitenskapelige metoder og kunstneriske metoder, mellom vitenskap og kunst.

Grunnlaget for UH-loven fra 1995 var Bernt-utvalgets NOU 1993:24 Lov om universiteter og høyskoler – Lov og rett i Norges-nett.

NOU'en begrunner likeverdigheten slik (2.2.1.2.):

«Som en konsekvens av at loven også omfatter institusjoner som gir profesjons- og kunstutdanning, nevnes imidlertid kunstnerisk og faglig utviklingsarbeid på linje med forskning.»

Og NOU'en begrunner formuleringer om institusjonenes formål slik (9.1.4.):

«På samme måte skal de akademiske utdanningene, som hovedsaklig er universitetenes ansvar, i størst mulig grad basere seg på oppdatert forskning. De kunstfaglige utdanningene må være i nært inngrep med fremragende kunstnerisk utviklingsarbeid».

Dette prinsippet er nedfelt i UH-lovens formuleringer om at institusjonenes formål er å (UH-lov §, ny UH-lov §1-1):

«utføre forskning og faglig og kunstnerisk utviklingsarbeid på høyt internasjonalt nivå»

Parallelliteten og likeverdigheten uttrykkes også andre steder i UH-loven på områder som f.eks.:

- Æresdoktorgraden som tildeles for «betydningsfull vitenskapelig eller kunstnerisk innsats, eller for fremragende arbeid til gagn for vitenskapen eller kunsten», (UH-lov §3-2 (5), ny UH-lov § 3-9)
- Enerett for bruk av stillingsbetegnelsen professor som er knyttet til «stillinger på høyeste vitenskapelige eller kunstneriske nivå», (UH-lov §6-7, ny UH-lov §7-9)

Gjennomgående benytter altså UH-loven «forskning» og «kunstnerisk utviklingsarbeid», vitenskapelige og kunstneriske metoder, vitenskap og kunst som sidestilte begreper knyttet til FoU-virksomheten, og UH-loven graderer mellom ulike nivå på aktiviteten som f.eks.:

- Fremragende nivå innen vitenskap eller kunst
- Høyeste nivå innen vitenskap eller kunst

2. Kunstnerisk utviklingsarbeid og kunstnerisk virksomhet i Norge

Kunsthøgskolen viser til at kunstnerisk praksis er i kjernen av kunstnerisk utviklingsarbeid i Norge, og at kunstnerisk utviklingsarbeid i Norge ikke er underlagt etablerte standarder for forskning innen f.eks. humaniora, samfunnsvitenskap eller naturvitenskap. I Norge har kunstnerisk virksomhet en egen plass i det høyere utdannings- og forskningssystemet, og de utøvende og skapende kunstfagenes bidrag i kunnskapsproduksjon anerkjennes på selvstendig grunnlag.

Utredningen fra Jørgensen-utvalget «Vekt på kunstnerisk utviklingsarbeid» ble utarbeidet av UHR i 2007 på oppdrag fra Kunnskapsdepartementet. Her fremmes en definisjon av begrepet «kunstnerisk utviklingsarbeid»:

«Kunstnerisk utviklingsarbeid dekker kunstneriske prosesser som fører fram til et offentlig tilgjengelig kunstnerisk produkt. I denne virksomheten kan det også inngå en eksplisitt refleksjon rundt utviklingen og presentasjonen av kunstproduktet.»

Denne definisjonen har siden blitt bekreftet i 2015 av UHRs Nasjonalt råd for kunstnerisk utviklingsarbeid, NRKU. En arbeidsgruppe nedsatt av NRKU hadde blant annet som mandat å utrede eventuelle alternativer til begrepet «kunstnerisk utviklingsarbeid». Arbeidsgruppen avga rapporten «Forskning og utviklingsarbeid innen fagområdet kunst 1995–2015: 20 år med kunstnerisk utviklingsarbeid», med en anbefaling om ikke å innføre andre begrep, som f.eks. begrepet «kunstnerisk forskning».

Kunnskapsdepartementets har etterfølgende bekreftet at kunstnerisk utviklingsarbeid er vesensforskjellig fra forskning gjennom vedtaket 4. januar 2018 om å etablere en ny doktorgrad basert på utøvende og skapende kunstfag i Norge. Kunnskapsdepartementet skrev da at hensikten med opprettelsen av doktorgraden i kunstnerisk utviklingsarbeid var å:

«gi utøvende og skapende kunstnerisk virksomhet en rettmessig plass i det høyere utdannings- og forskningssystemet, og anerkjenne de utøvende og skapende kunstfagenes selvstendige bidrag i kunnskapsproduksjon».

Gjennom den norske forståelsen av kunstnerisk utviklingsarbeid anerkjennes altså utøvende og skapende kunstnerisk virksomhet å ha en egen plass UH-sektoren og å yte selvstendige bidrag til kunnskapsproduksjonen. I en del andre land anerkjennes også kunstutøvelse på doktorgradsnivå, men her må kunstutøvelsen ofte inngå som del av en avhandling som følger etablerte standarder for forskning innen f.eks. humaniora, samfunnsvitenskap eller naturvitenskap.

Parallelliteten og likeverdigheten i Norge betyr at kunstnerisk utviklingsarbeid anerkjennes på de utøvende og skapende kunstfagenes egne premisser, og ikke er underlagt etablerte standarder for forskning innen f.eks. humaniora, samfunnsvitenskap eller naturvitenskap.

3. Kunstnerisk utviklingsarbeid i forskriften

Kunsthøgskolen mener at forslaget til ny forskrift skaper uklarhet og tolkningsfeil spesielt knyttet til begrepsbruken når det gjelder «kunstnerisk utviklingsarbeid» og «kunstnerisk virksomhet». Forslaget oppfyller dermed ikke kravene til Justisdepartementets veileder om lov- og forskriftsarbeid. Kunsthøgskolen mener også at forslaget ikke ivaretar UH-lovens parallellitet og likeverdighet mellom forskning og kunstnerisk utviklingsarbeid, mellom vitenskapelige metoder og kunstneriske metoder, mellom vitenskap og kunst.

Parallelliteten og likeverdigheten i UH-loven nevnt ovenfor er også reflektert i dagens forskrift om ansettelse, som åpner for ansettelse basert på kunstneriske kvalifikasjoner, henholdsvis som:

- Førsteamanuensis: dokumentert kunstnerisk virksomhet eller utviklingsarbeid på høyt internasjonalt nivå og med en særlig fordypning som er relevant for fagområdet eller disiplinen
- Professor: Omfattende kunstnerisk virksomhet på høyeste nivå etter internasjonal standard og relevant bredde og fordypning i faget eller disiplinen på høyeste nivå

I høringsnotatet og forslaget til ny forskrift foretas en endring i terminologi som etter Kunsthøgskolens syn ikke ivaretar denne parallelliteten og likeverdigheten. Endringen begrunnes i høringsnotatet blant annet slik (pkt 3.1):

«Forslaget innebærer en forenkling av dagens regelverk, og en harmonisering av flere bestemmelser som i dag er forskjellige for de ulike stillingskategoriene. Forslaget søker videre å klargjøre bestemmelser som i dag fremstår som uklare eller hvor det er tolkningstvil.»

Kunsthøgskolen støtter ambisjonen om forenkling, harmonisering og klarhet, men vi mener at forslaget ikke innfrir ambisjonen. Forslaget fører tvert imot til uklarhet og tolkningsproblemer, iallfall når det gjelder forhold knyttet til kunstnerisk utviklingsarbeid. Justisdepartementets veileder om lov- og forskriftsarbeid sier at ensartet terminologi bør vektlegges, at ord og uttrykk som brukes bør ha et klart avgrenset meningsinnhold og at flertydige eller uklare betegnelser bør erstattes med mer nøyaktige uttrykk. Kunsthøgskolen mener at begrepsbruken i forslaget til forskrift ikke i tilstrekkelig grad ivaretar parallelliteten og likeverdigheten.

For eksempel står det i høringsnotatet (s 11):

«Der forskning omtales generelt, og ikke spesifikt enten som vitenskapelig forskning eller kunstnerisk utviklingsarbeid, dekker begrepet «forskning» begge deler.»

Som det fremgår av innledningen over, mener Kunsthøgskolen at denne fortolkning ikke er i tråd med UH-loven og forarbeidene, fordi vi forstår UH-loven slik at begrepene «kunstnerisk utviklingsarbeid» og «forskning» er to begrep som er likeverdige, men ulike. Direktoratet bygger dessverre flere argument og formuleringer knyttet til kunstnerisk utviklingsarbeid på denne premiss. Derfor opplever Kunsthøgskolen at mange sentrale forslag knyttet til kunstnerisk

utviklingsarbeid og kunstnerisk virksomhet ikke ivaretar viktige faglige behov.

Tilsvarende står det i høringsnotatet (s 11):

«Det har vært et mål å finne beskrivelser som er dekkende for både den vitenskapelige og den kunstneriske retningen, så langt det passer. For søkere til stillinger knyttet til kunstfagene, kan relevant yrkeserfaring være at søkeren har virket som kunstner. Begrepet «yrkeserfaring» er derfor etter HK-dirs vurdering også dekkende for kunstfagene.»

Denne «forenklingen» benyttes som begrunnelse for at dagens formuleringer i forskriften om «kunstnerisk virksomhet» på høyt og/eller fremragende nivå knyttes til generelle formuleringer om «yrkeserfaring». Som det fremgår av innledningen over er også dette en grunnleggende feillesning av UH-lovens formuleringer som gjelder høyt og fremragende nivå innen kunst, ikke bare «yrkeserfaring».

Konsekvensen av HK-dirs tolkning er at forslaget knytter «kunstnerisk virksomhet» sammen med annen «yrkeserfaring», som forslaget behandler i dosentløpet.

Summen av disse tolkninger fører til to hovedelement i forslaget som Kunsthøgskolen opplever er kontraproduktive:

- «kunstnerisk utviklingsarbeid» settes lik begrepet «forskning» og knyttes til professorstigen, samtidig som professorstigen begrenses til «forskerkompetanse».
- «Kunstnerisk virksomhet» frakoples fra begrepet «kunstnerisk utviklingsarbeid» og knyttes til dosentstigen, som forstås å inkludere all «yrkeserfaring», herunder også kunstnerisk virksomhet.

Kunsthøgskolen mener at UH-loven og forarbeidene peker i en annen retning enn det som HK-dir foreslår. Kunsthøgskolen forutsetter at forskriften opprettholder den nødvendige koplingen mellom kunstnerisk utviklingsarbeid og fremragende kunstnerisk virksomhet, slik som i dagens forskrift.

4. Krav til ansettelse som førsteamanuensis og professor basert på kunstnerisk kompetanse

Kunsthøgskolen mener at kunstnerisk virksomhet fortsatt må inngå som et eget mulig kompetansegrunnlag for professorstigen, slik som i dag. Dersom kunstneriske kvalifikasjoner som grunnlag for stillinger som førsteamanuensis og som professor bortfaller, vil det gi alvorlige negative konsekvenser for Kunsthøgskolens bidrag til vitenutviklingen innen fagområdet kunst.

Det vil også føre til at sakkyndige komiteer knyttet til førsteamanuensis og professorkompetanse kan få ensidig fokus på et forskningsperspektiv og dermed underminere de utøvende og skapende kunstfagenes selvstendige bidrag i kunnskapsproduksjon.

Som nevnt innledningsvis har UH-loven konkrete formuleringer om krav til fremragende og høyeste nivå innen kunst, knyttet til blant annet doktorgradsnivå og professornivå:

- Æresdoktorgraden tildeles for «betydningsfull vitenskapelig eller kunstnerisk innsats, eller for fremragende arbeid til gagn for vitenskapen eller kunsten», (UH-lov §3-2 (5), ny UH-lov § 3-9)
- Det er enerett for bruk av stillingsbetegnelsen professor som er knyttet til «stillinger på høyeste vitenskapelige eller kunstneriske nivå», (UH-lov §6-7, ny UH-lov §7-9)

Disse formuleringene fremgår av dagens forskrift, men HK-dir foreslår å fjerne slike krav fra ny forskrift som ledd i «forenklingen». Som begrunnelse skriver HK-dir for eksempel på side 24:

«Forskriften angir minstekrav, og institusjonene kan sette flere krav, for eksempel til dokumentert kunstnerisk virksomhet på høyt internasjonalt nivå. Forskriften sikrer først og fremst at det ikke ansettes professorer uten forskningskompetanse.»

Som vist ovenfor fører denne forenklingen til uklarhet, tolkningsproblemer og feil begrepsbruk. Derfor må formuleringer om kunstnerisk nivå fremgå av forskriften, slik

som i dag, slik at forskriften sikrer at UH-lovens krav til kunstnerisk nivå innfris ved ansettelse.

Høringsnotatets argumentasjon for å fjerne muligheten for ansettelse som førsteamanuensis basert på fremragende kunstnerisk virksomhet baserer seg heller ikke på UH-lovens formuleringer (s 23):

«Någjeldende forskrift åpner for at det alternativt kan ansettes i stillingskategorien førsteamanuensis basert på at vedkommende dokumenterer kunstnerisk virksomhet på høyt internasjonalt nivå. HK-dir foreslår at denne bestemmelsen ikke videreføres. Siden en viktig del av stillingen er å forske, og de som ansettes i mange tilfeller skal veilede på doktorgradsnivå, anser direktoratet det som nødvendig at den som ansettes har erfaring med kunstnerisk utviklingsarbeid, altså forskning.»

HK-dir foreslår i stedet en tilleggsformulering til kravet om doktorgrad beskrevet slik (s. 57):

«a. doktorgrad innen relevant fagområde, eller kompetanse på tilsvarende nivå dokumentert enten ved vitenskapelig arbeid eller kunstnerisk utviklingsarbeid av samme omfang og kvalitet»

Kunsthøgskolen forutsetter at kunstnerisk virksomhet fortsatt inngår i kompetansegrunnlaget for professorstigen, slik som i dagens forskrift. Tilleggsformuleringen som HK-dir foreslår om «kunstnerisk utviklingsarbeid av samme omfang og kvalitet» som en doktorgrad er ikke tilstrekkelig.

Begrunnelsen for dette er blant annet at:

- Det er svært uheldig dersom professorstigen begrenses til fagansatte med kunstnerisk doktorgrad. Ensidig fokus på kunstnerisk doktorgrad som rekrutteringsgrunnlag til førsteamanuensis/professor er ikke tilstrekkelig for å sikre nødvendig kompetanse til høyere kunstutdanning. Det skyldes at mange internasjonale «kunstneriske doktorgrader» ikke i seg selv sikrer kravet til høy kunstnerisk kompetanse. Det skyldes også den kunstneriske doktorgraden først ble innført i Norge i 2018, og at det fram til nå bare er svært få som er uteksaminert gjennom det norske doktorgradsprogrammet, eller gjennom forløperen Stipendiatprogrammet for kunstnerisk utviklingsarbeid.
- Høy kunstnerisk kompetanse er et avgjørende krav til ansettelse som førsteamanuensis eller professor basert på kunstnerisk kompetanse. Det skyldes at høy kunstnerisk kompetanse er en forutsetning for kunstnerisk utviklingsarbeid etter «den norske modellen», som blant annet ligger til grunn for UH-sektorens forståelse av kunstnerisk utviklingsarbeid og for Kunnskapsdepartementets forutsetninger ved opprettelsen av doktorgraden i kunstnerisk utviklingsarbeid.

4. Opprykk til førsteamanuensis og til professor

Kunsthøgskolen mener at bortfall av opprykksmuligheten fra høgskolelektor til førsteamanuensis vil være spesielt uheldig for utøvende og skapende kunsthøgskolefag, fordi det vil bidra til å skille kunstnerisk virksomhet fra professorstigen og fra kunstnerisk utviklingsarbeid.

Forslaget til ny forskrift foreslår at opprykksmuligheten fra høgskolelektor til førsteamanuensis skal bortfalle, men at det skal være mulig for institusjonene å åpne for søknad om overgang fra førstelektor til førsteamanuensis, og at kompetansekravet ved overgang skal være «forskerkompetanse».

5. Språkkrav

Kunsthøgskolen støttet i utgangspunktet ikke den innskjerpingen av språkkrav som ble fremmet i forbindelse med forarbeidene og deretter vedtatt i ny UH-lov. Grunnen er at det er risiko for at endringene vil føre til at våre fagmiljø vil være mindre attraktive i den internasjonale rekrutteringen. Men Kunsthøgskolen anerkjenner at ny UH-lov er vedtatt og at forskriftens formuleringer henger sammen med den vedtatte loven.

Som oppfølging av forarbeidene til ny UH-lov, foreslår HK-dir at det fastsettes et minstekrav til norskferdigheter for undervisnings- og forskerstillinger tilsvarende nivå B2. Kunsthøgskolen støtter ikke kravet, men anerkjenner at dette er i tråd med ny UH-lov.

6. Utdanningsfaglig kompetanse

Kunsthøgskolen anbefaler at hovedelementene fra dagens forskrift om felles krav til utdanningsfaglig kompetanse videreføres som minstekrav. Kunsthøgskolen støtter generelt prinsippet om å delegere myndighet til UH-institusjonene, men mener likevel at hovedelementene i dagens krav bør videreføres for å understøtte den videre nasjonale oppbyggingen av utdanningsfaglig kompetanse.

HK-dir foreslår en standardformulering om krav til utdanningsfaglig kompetanse, samt at UH-institusjonene framover selv skal fastsette nærmere krav til utdanningsfaglig kompetanse tilpasset hver stillingskategori og beskrive hvordan kompetansen skal dokumenteres. Tilpasning av krav til hver stillingskategori innebærer også at kravet ikke nødvendigvis skal være økende (progressivt) oppover stigen, men at kravet kan være ulikt for ulike stillingskategorier.

Kunsthøgskolen anerkjenner intensjonen i forslaget om å delegere fullmakter til institusjonene. Kunsthøgskolen viser likevel til at de spesifiserte kravene i nåværende forskrift er viktige for å sikre høy kvalitet i utdanning. Kravene har bare vært fastsatt i få år, og det er viktig at kravene opprettholdes som minstekrav på forskriftsnivå for å sikre kvalitet i utdanning i hele Norge.

7. Sakkyndig komite

*Forslag til ny forskrift anbefaler at kravet til at minst to av medlemmene i sakkyndig komite må være **ansatt** innen samme fagområde og samme eller i høyere stillingskategori endres. Kravet bør i stedet være at minst to av medlemmene må ha **kompetanse** i henhold til kompetansekravene i forskriften innen samme fagområde og samme eller i høyere stillingskategori.*

Forslag til forskrift sier at:

Minst to av medlemmene må være ansatt innen samme fagområde og i samme eller i en høyere stillingskategori enn det skal ansettes i, eller som det søkes om overgang eller opprykk til.

Kunsthøgskolen mener at kravet om at minst to av medlemmene av sakkyndig komite «må være ansatt» vil utelukke relevante fagpersoner innen utøvende og skapende kunst fra å kunne oppnevnes som medlem av sakkyndig komite i denne kategorien. Dette er fagpersoner som kan vise til kompetansevurdering innen samme fagområde og i samme eller høyere stillingskategori i henhold til forskriftens kompetansekrav, men som ikke har et ansettelsesforhold.

Derfor mener Kunsthøgskolen at kravet i stedet bør formuleres slik at minst to av medlemmene må ha **kompetanse** i henhold til kompetansekravene i forskriften innen samme fagområde og i samme eller i høyere stillingskategori.

8. Forslag til justeringer i forslag til forskrift

Som oppfølging av ovenstående vurderinger, foreslår Kunsthøgskolen en rekke justeringer i forslaget, spesielt knyttet til kompetansekrav for førsteamanuensis og professor. Begrunnelsene fremgår av avsnittene over.

Justeringene er markert med overstrekinger og kursiv nedenfor:

Kapittel 2 Kvalifikasjonskrav for undervisnings- og forskningsstillinger

[...]

§ 2-2 Universitet- og høyskolelektor

For å innfri kvalifikasjonskravene til universitets- og høyskolelektor kreves minst:

- a. høyere grads eksamen innen relevant fagområde,
- b. *enten*
relevant yrkes- eller undervisningserfaring,

eller

dokumentert anerkjent kunstnerisk virksomhet eller utviklingsarbeid av et visst omfang

- c. utdanningsfaglig kompetanse jf. forskriften § 2-7 og
- d. norskferdigheter på minimum nivå B2.

[...]

§ 2-5 Førsteamanuensis

For å innfri kvalifikasjonskravene til førsteamanuensis kreves minst:

- ~~a. doktorgrad innen relevant fagområde, eller kompetanse på tilsvarende nivå dokumentert enten ved vitenskapelig arbeid eller kunstnerisk utviklingsarbeid av samme omfang og kvalitet,~~

- a. *enten*

vitenskapelige kvalifikasjoner på høyt internasjonalt nivå, dokumentert ved doktorgrad innen relevant fagområde, eller kompetanse på tilsvarende nivå dokumentert ved vitenskapelig arbeid av samme omfang og kvalitet,

eller

kunstneriske kvalifikasjoner på høyt internasjonalt nivå innen relevant fagområde, dokumentert ved doktorgrad i kunstnerisk utviklingsarbeid, eller kunstnerisk virksomhet og utviklingsarbeid med en særlig fordypning som er relevant for fagområdet,

- b. relevant forskningserfaring eller erfaring med kunstnerisk utviklingsarbeid utover eget doktorgradsprosjekt,
- c. utdanningsfaglig kompetanse jf. forskriften § 2-7 og
- d. norskferdigheter på minimum nivå B2.

§ 2-6 Professor

For å innfri kvalifikasjonskravene til professor kreves, *i tillegg til kravene som gjelder for førsteamanuensiskompetanse* minst:

- ~~a. doktorgrad innen relevant fagområde, eller kompetanse på tilsvarende nivå dokumentert enten ved vitenskapelig arbeid eller kunstnerisk utviklingsarbeid av samme omfang og kvalitet,~~

- ~~b. vesentlige bidrag til forskning eller kunstnerisk utviklingsarbeid på høyeste nivå, i samsvar med internasjonale eller nasjonale standarder innen fagområdet,~~

- a. *enten*

vitenskapelige kvalifikasjoner på høyeste internasjonale nivå og vesentlige bidrag til forskning, i samsvar med internasjonale eller nasjonale standarder innen fagområdet,

eller

kunstneriske kvalifikasjoner på høyeste internasjonale nivå, basert på omfattende kunstnerisk virksomhet på høyeste nivå etter internasjonal standard og relevant bredde og fordypning i faget eller disiplinen,

- b. utdanningsfaglig kompetanse jf. forskriften § 2-7 og
- c. norskerferdigheter på minimum nivå B2.

§ 2-7 Utdanningsfaglig kompetanse

~~Institusjonene skal fastsette nærmere krav til den utdanningsfaglige kompetansen. Kravene skal tilpasses hver stillingskategori.~~

[de spesialiserte kravene fra dagens forskrift bør i hovedtrekk videreføres]

Med utdanningsfaglig kompetanse menes kunnskap og ferdigheter innen planlegging, gjennomføring, evaluering og utvikling av undervisning og veiledning på universitets- og høyskolenivå, opparbeidet på grunnlag av utdanning eller erfaring.

Museumsfaglig kompetanse kan erstatte utdanningsfaglig kompetanse ved ansettelse ved universitetsmuseer. Institusjonene skal fastsette retningslinjer for hva som er relevant museumsfaglig kompetanse.

[...]

Kapittel 3 Kompetansevurdering ved ansettelse, overgang og opprykk i undervisnings- og forskningsstillinger

[...]

§ 3-2 Sakkyndig komité

Den sakkyndige komiteen skal ha minst tre medlemmer. Begge kjønn skal være representert, jf. universitets- og høyskoleloven § 7-2 andre ledd. Minst to av medlemmene må ~~være ansatt~~ *ha kompetanse i henhold til kompetansekravene i denne forskrift* innen samme fagområde og i samme eller i en høyere stillingskategori enn det skal ansettes i, eller som det søkes om overgang eller opprykk til. Leder av komiteen skal være ekstern.

En søker som oppfyller kriteriene for universitets- og høyskolelærer i forskriften § 2-1, kan ansettes i denne stillingskategorien uten vurdering fra sakkyndig komité.

En søker som oppfyller kriteriene for universitets- og høyskolelektor i forskriften § 2-2, kan ansettes i eller tildeles opprykk til denne stillingskategorien uten vurdering fra sakkyndig komité.

Institusjonene kan ansette i undervisnings- og forskningsstillinger etter særregelen om ekstraervert etter universitets- og høyskoleloven § 7-7 uten vurdering fra sakkyndig komité.

Kunsthøgskolen utdyper gjerne disse innspillene og forslagene ved behov. Vi ser fram til oppfølgingen av forslaget fra HK-dir.

Med vennlig hilsen

Marianne Skjulhaug
Rektor

Dokumentet er elektronisk godkjent